

[Udenrigsministeren.]

melser om Beskyttelse af nationale Minoriteter.

Jeg kan i saa Henseende henvise til den Aftale, der den 5. September 1946 blev truffet mellem Østrig og Italien om det tyske Mindretal i Sydtyrol. Aftalen er optaget i den Fredstraktat, som nylig er bleven afsluttet mellem Italien og de allierede Magter, der har været i Krig med dette Land.

Efter at den danske Redegørelse af 31. Januar 1947 var blevet tilstillet Stedfortræderkonferencen, er der yderligere blevet givet den danske Regering Lejlighed til mundtligt at supplere dette Memorandum. Den 13. Februar gav vor Gesandt i London, Lensgreve Reventlow, ledsaget af en Delegation af Embedsmænd fra Udenrigsministeriet, Møde for Stedfortrædernes Konference.

I det paagældende Møde holdt Grev Reventlow en Tale, hvis Tekst blev overgivet Stedfortræderne, og i hvilken det bl. a. blev understreget, at det for Danmark er særlig vigtigt, at fornødent Hensyn tages til de danske nationale Interesser, der er knyttet til den fremtidige Ordning af Sydslesvigs Forhold. Grev Reventlow gentog her Retningslinierne for den danske Regerings Politik, saaledes som disse har fundet Udtryk i vore Memoranda af 19. Oktober og 31. Januar, og pegede paa vore Ønsker om, at der træffes Foranstaltninger til at sikre Tysklands Beboere almindelige borgerlige og demokratiske Rettigheder, og at disse Rettigheder udtrykkeligt sikres de ikke-tyske Folkedele. Han udtalte, at det er den danske Regerings Ønske, at det skulde blive muligt for den nationale Kappelstrid mellem Dansk og Tysk i Sydslesvig at udvikle sig frit, og gentog de danske Ønsker om en administrativ Adskillelse mellem Sydslesvig og Holsten og om Flygtningenes Fjernelse.

Efter at Grev Reventlow havde holdt denne Tale, blev der rettet nogle Spørgsmaal til den danske Delegation. Kun eet af disse Spørgsmaal, der blev fremsat af den amerikanske Repræsentant, Ambassadør Murphy, berørte Sydslesvig. Han henviste til Udtalelsen i det danske Memorandum om, at den danske Regering og Rigsdag staar paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund, og spurgte, om dette var et almindeligt Princip, eller om det gjaldt særlig med Hensyn til Sydslesvig, hvortil Grev Reventlow svarede, at det var et generelt Princip, som den danske Regering altid havde hævdet og stadig bekendte sig til under alle Forhold. Jeg kan tilføje, at

Konferencens Formand ved Forhandlingernes Afslutning udtalte, at Konferencen kendte Danmarks Lidelser under Krigen saavel som den danske Modstandsbevægelses Indsats og Danmarks særlige Kvalifikationer til at udtale sig om tyske Spørgsmaal, og at Konferencens Medlemmer af disse Grunde vilde overveje den danske Regerings Udtalelser med særlig Opmærksomhed.

Regeringens sydslesvigske Politik har fulgt den Hovedlinie, jeg her har søgt at trække op. Men desuden har Regeringen stadig søgt at hjælpe den dansksindede Folkedel til at opnaa politisk Ligestilling med den øvrige Befolkning og Frihed til at leve sit kulturelle Liv. Lidt efter lidt er der gjort Fremskridt. Føjer man Træk til Træk, kan der noteres betydelige Forandringer til det bedre i Tidens Løb. Jeg har tidligere omtalt Anerkendelsen af den Sydslesvigske Forening, Adgangen til at sende danske Aviser til Sydslesvig og Bøger til de danske Biblioteker dernede, Aabningen af nye Skoler og forskellige andre Punkter, hvor de britiske Myndigheder har vist en Imødekommenhed, som vi har Grund til at være taknemmelige for. Jeg kan nu yderligere tilføje, at „Flensborg Avis“ omsider har faaet sit Licensforhold bragt i Orden. Derimod har det endnu ikke været muligt at faa genoptaget den Tradition, som Udgivelsen af en dansksindet, men tyskskrevet Presse maa siges at være. Fra den 15. Januar 1947 er det blevet tilladt at korrespondere paa Dansk fra Tyskland til Danmark. Det er et længe næret og ofte udtrykt Ønske, der dermed er gaaet i Opfyldelse. Det har hele Tiden været tilladt at korrespondere paa Dansk fra Danmark til Tyskland.

Et Spørgsmaal, der for Tiden i høj Grad fanger Interessen, er de forestaaende Valg til Landdagen. Vi vil i Danmark føle det som en Urimelighed, hvis de dansksindede ikke gennem den Sydslesvigske Forening kan faa Lejlighed til at deltage i Valget paa lige Fod med de tyske Partier. Vi har fremført denne Sag for det britiske Udenrigsministerium, og vi haaber meget, at en retfærdig Valgordning vil blive gennemført i betimelig Tid inden Valget.

Af Meddelelser, der er fremkommet i Pressen, fremgaar det, at den af det tyske Landdagsudvalg foreslaaede Valgkredsordning tilsyneladende rummer ikke saa lidt Valggeometri, bl. a. ved Oprettelsen af en hel Række Valgkredse, der er sammensat af Kommuner, hvoraf nogle er beliggende i Holsten andre i Sydslesvig. I Betragtning af vor ofte udtalte Interesse i en administra-